

Resumé

Bakalářská práce pojednává o lokalitě Pod valy pražského hradu, kde v době románské stával kostel sv. Michala se hřbitovem ve Sněmovní ulici. Zprávy o něm jsou kusé a neúplné, neboť kostelík zastihla ničivá vlna husitského drancování a také nemilosrdný požár v roce 1541 ho neušetřil. Dnes již na jeho místě stojí raně barokní palác Harbuval-Chamaré čp. 171. I když z literatury neznáme datum jeho vzniku (nejstarší zmínka pochází z roku 1354), jsou nám v tomto případě cenným klíčem k jeho bližšímu poznání zdokumentované archeologické zprávy, zprávy z knih konfirmačních, erekčních, aj., které jsou spolu s výzkumem stavebně historického vývoje lokality Sněmovní ulice a jeho okolí vodítkem k určení časového rozmezí vzniku a zániku kostelíka se hřbitovem v jeho zadní části.

Po té, co se na Pražském hradě usadili Přemyslovci, v podhradí se vytvořily výrobní osady (s kostely v jejich centru), dokonce se tu střetávaly dálkové cesty z jihu a východu, což vedlo ke vzniku tržiště zásobující Pražský hrad. Farní kostel sv. Michala se hřbitovem stával na Pětikostelním náměstí (název ze 17. století), v blízkosti jižní přístupové cesty na Hrad. Dle její příhodné polohy pod Pražským hradem, vysoké lidnatosti a skutečnosti, že nespadala do žádné církevní enklávy, historici nevyklučují, že byla fundací světského donátora. Farní kostel, který disponoval právem křtu a pohřbívání, jako i obecně definovanými farními právy a právem na desátky, přinášel na tak lukrativním místě vysoké peněžní dávky. Nejvýnosnější fary se dají zaznamenat v tradičním jádru starého sídelního území, zatímco kostely s nejnižšími výměrami papežského desátku se soustřeďují v oblastech mladší a pozdní kolonizace.

Bylo zjištěno, že první zmínka pochází již z roku 1326, kdy proběhla vizitace za účelem vymezení farního území nejen tohoto kostela, ale i dalších kostelů v Menším Městě. Po roce 1257, kdy v podhradí nechal panovník založit město, vznikly hradby, nová urbanizační síť s velkým náměstím, které na sebe strhávalo pozornost. Tam se soustřeďoval obchod a shromažďovali se na něm lidé a brzy zde vznikl kostel sv. Mikuláše, který rostl na významu oproti okolním kostelům. V této době se však již centrum obchodu přesunulo na Staroměstskou část na protějším břehu a dokonce byla zrušena jižní brána na Hrad a tak i lokalita dnešní Sněmovní ulice klesala na významu. Nebezpečím pro ní byly válečné události, které jí přinesly plenění a požáry. Kostel spolu s ostatními církevními objekty Menšího Města utrpěly v době husitské a jen pomalu, většinou až s nástupem Vladislava Jagellonského, nacházely dotace na opravy. Menší Město zmizelo v plamenech v roce 1541, hřbitov ještě

mohl plnit svou funkci, byl pod správou duchovenstva při kostele sv. Mikuláše. V roce 1565 požádal Pavel z Lovče konzistoř o demolici kostelíka, nebo spíše jeho fragmentů a arcibiskup Antonín Brus z Mohelnice povolil zboření s podmínkou povinností věčného platu biskupství a také s nutností pohřbení kostí, nalezených mimo hřbitov. Následovalo schválení císařem Maxmiliánem II. a roku 1580 byl dům zapsán jako deskový. Střídalo se zde mnoho majitelů, již před rokem 1585 bylo započato s přestavbou pod vlivem Jeana Baptista Matheye. V roce 1699 zdědil dům hrabě Schützen, na místě bývalého hřbitova patřícího ke kostelu založil zahradu, později zvanou Šamorejskou, podle jména nových majitelů hrabat Harbuval-Chamaré a toto jméno nese dodnes.

Stránky: 56

Slova: 14211

Znaky bez mezer: 85009

Znaky včetně mezer: 100 495

Odstavce: 291

Řádky: 1633